

[Lenger]

lave en forsøgsordning, fordi vi naturligvis er nødt til at prøve os frem, før vi eventuelt kan lave en permanent ordning.

Når jeg specielt spurgte hr. Bernhard Baunsgaard, er det af indlysende grunde: fordi hr. Bernhard Baunsgaard er nødvendig for flertallet, men også fordi de planer, justitsministeren har åbenbaret for retsudvalget at han har, går ud på noget helt andet end et par forsøg med aflønning af fangerne. Justitsministeren har nemlig bebudet, at han vil gennemføre det forslag, der ligger i Dahlgaard-udvalgets betænkninger, som indebærer en aflønning på ca. 13 kr. i timen, en stigning på 8 kr., mod at fangerne til gengæld selv skal betale for såvel mad som vask og sæbe og løsladelsespenge, og hvad ved jeg.

Jeg forstod ikke helt klart hr. Bernhard Baunsgaards holdning, for Dahlgaard-udvalgets konklusion er ikke den samme som den, et flertal i Folketinget gav udtryk for for to år siden. Det var derfor, jeg spurgte. Måske kunne jeg få hr. Bernhard Baunsgaard til at præcisere nærmere, om han på trods af Dahlgaard-udvalgets indstilling vil være med til at gennemføre et par forsøg med aflønning af de indsatte i fængslerne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis hr. Lenger med »aflønning« mener, om jeg er parat til at gennemføre en ordning, hvorefter der betales normal arbejds løn til fangerne i fængslerne, så er svaret nej, for det giver de svenske erfaringer ingen begrundelse for. Hvis hr. Lenger spørger, om jeg er parat til at gennemføre et forsøg, hvor aflønningen er 13 kr. i timen, så er svaret lige så klart nej, for det er for lidt. Det sagde jeg også dengang, vi havde det. Men jeg er parat til at lave forsøg, og jeg er ikke på forhånd bundet til at følge justitsministeren.

Birgith Mogensen (CD):

Statsministeren har udtalt, at vi ikke må regne med hurtige resultater med hensyn til krimiforebyggende virksomhed. Her vil CD tage tråden op og sige: jo, vi kan regne med hurtige resultater, og vi er faktisk i fuldt sving med at skabe dem.

SSP-samarbejdet har allerede flere steder i landet bevist, at det nytter noget. F.eks. er

børns og helt unges kriminalitet i Sæby- og Frederikshavn-området halveret inden for de sidste par år. Fra København, Holbæk og Silkeborg og andre kommuner meldes der også om gode resultater. Derfor hersker der ingen tvivl om, at vi med SSP-ideen har fundet de vises sten med hensyn til kriminalitetsforebyggende virksomhed over for en bestemt aldersklasse.

Ja, tag rødderne ved roden, plejer jeg at sige, når mine foreningstaler drejer sig om kriminalitetsforebyggende foranstaltninger. Allerede i 8-10 års alderen er det nødvendigt indgående at fortælle børnene, hvorfor det ikke kan betale sig at blive og være forbryder. Ungerne lytter interesseret, og de forstår det, når det fortælles af den rigtige kvinde eller mand. Vi må efteruddanne mange flere social-, skole- og politifolk til igen og igen at tale kriminalitetsforebyggelse i alle skoler, ungdomsklubber osv. i dette land.

SSP-samarbejdet har vist, at vi er på rette vej. Vi må omgående gøre SSP landsdækkende. Vi har jo grundmodellen, vi skal ikke starte forfra. Men vi skal have flere grene på træet; der skal hænges mange flere gaver på, nye initiativer på SSP-modellen eller grundmodellen. Arbejdsløse kvinder og mænd skal i deres lokalområde involveres uden at miste dagpenge, tværtimod. Vi skal engagere unge og ældre langtidsledige og pensionister til at deltage i et eller flere tiltag i et stærkt eksperimenterende SSP-samarbejde.

Den store kriminalitetsstigning kræver faktisk, at vi gør kriminalitetsforebyggende arbejde til en slags folkebevægelse. Naturligvis skal alle forældre med børn fra 5-6 år og opefter én eller to gange om året have en pjeces eller brochure ind igennem brevsprækken. Foruden inspirerende antikrimitekst skal pjecen fortælle, hvordan de skal tackle deres måde at forebygge på. Naturligvis skal der være et kommunalt telefonnummer, der kan sætte dem i forbindelse med SSP-folk, så fremt forældrene vil vide mere, eller fordi der er visse krimilignende problemer med Poul eller Dorte.

Med hensyn til de lidt ældre børn, de 13-17-årige, er det vigtigt, at amter og især kommuner fortsat holder liv i sportsklubber og andre foreninger og klubber. De unge skal aktiviseres. Megen ungdomskriminalitet er begået på grund af kedsomhed og manglende spændingsudfordringer. Opsøgende indsats